

...

CONSTANCE

Marietje?

MARIE

Ja, moeder.

CONSTANCE

Wil je mij m'n koffer even aangeven?

MARIE

Kunt u die zelf niet pakken?

CONSTANCE

Ik kan er nèt niet bij.

MARIE

U bent een klont, moeder.

Een klont in mijn pap.

CONSTANCE

Je bedoelt krent,
een krent in de pap.
Of een blok aan je been.

MARIE

Ik weet heel goed wat ik bedoel, moeder,
en ik bedoel klont.

Een onaangenaam brokje,
een ongewenst stukje, dat bent u.

CONSTANCE

Dank je, Marie.

Van hetzelfde.

MARIE

(tegen iemand in publiek) Niemand houdt van klonten.

Dat is een overlevingsmechanisme.

Evolutionair bepaald, wist u dat?

CONSTANCE

Nee, dat wist ik niet.

MARIE

Ik heb het niet tegen u.

(tegen iemand in publiek) Wist u dat?

Als je klontjes tegenkomt in je eten,

wil je instinctief kokhalzen.

Klontjes zijn niet goed.

Klontjes zijn verderf.

Je lichaam zegt: Ho! Niet opeten! Dan word je ziek! Dan ga je dood!

MARIE geeft de koffer en loopt weg.

CONSTANCE

Je gaat mij hier niet alleen laten, hoor.

Al dat vuige volk dat hier rondloopt.

Voor je het weet, huppekee.

MARIE

Huppekee?

CONSTANCE

Huppekee een mes tussen mijn ribben

of huppekee verkracht.

MARIE

Verkracht?

U?

(terzijde) Mijn moeder is een landschap.

Een buitenaards landschap.

Een week, stinkend moeras is ze.

Giftige dampen borrelen omhoog.

Geen man waagt zich er nog.

(tegen CONSTANCE) Ik denk niet dat iemand u zou willen verkrachten.

Ik kan me niet voorstellen

dat er iemand is die op u wil gaan liggen

om lekker zijn ding te gaan doen.

CONSTANCE

En je vader dan?

MARIE

Die was blind.

CONSTANCE

Aan één oog.

MARIE

En dat andere hield hij vast stevig dicht.

CONSTANCE

(terzijde) Toen Marie geboren werd,
voelde ik..
afgrijzen.
Puur afgrijzen.
Ik wilde helemaal geen kind.
Zo'n bleek, friemelend, deegachtig wezen.
Ja, hij.
Hij wilde zo nodig.

MARIE

Toen ik geboren werd,
hulde ik van teleurstelling,
omdat dat dat ding waar ik uitgekropen was,
mijn moeder zou zijn.
Ik wilde dat niet.

CONSTANCE

Een treurige geschiedenis.

...